

се задълба земята, нови подпорки се построиха и живота почна да си тече тъй, както си течеше и прѣди тая случка . . .

Г. Пъйчевски.

На морския брѣгъ.

(Изъ сп. «Дѣтскій Миръ»*)).

I. Риболовецътъ разтревоженъ.

Валентинъ Куронъ бѣше риболовецъ на брѣга на Балтийското море, тъкмо въ онова мѣсто, дѣто се влива р. Висла. Освѣнъ съ риболовство той се занимаваше още и съ прѣвозване на разни тежести отъ единия брѣгъ на другия.

Отъ двадесетъ години вече живѣеше Валентинъ въ своята низка кѣщица, съградена на пѣсчливия морски брѣгъ; всѣки день, отъ сутринъ до вечеръ, се любуваше на морето и слѣдѣше вървежа на корабитѣ, платната на които се издигаха като бѣли облаци. Никога обаче не бѣше се връщалъ дома си толкова разтревоженъ, както това се случи веднажъ въ единъ септемврийски день.

— Знаешъ ли що, обърна се той къмъ жена си, навънъ е толкова задушно, щото тая нощъ, навѣрно, ще имаме голѣма буря.

*) Списанието «Дѣтскій Миръ» излизаше въ Петербургъ въ началото на тая година, докато трая изложбата на сжщото име.